

МОДЕРНО ПТИЦЕВЪДСТВО

Органъ на Българския Птицевъденъ Съюзъ — София
Vereinsblatt des Bundes Bulgarischer Geflügelzüchter E. V. — Sofia.

Годишенъ абонаметъ 50 лева предплатени.
За д-ва, кооперации, учреждения, читалища, ученици, трудоваци,
войници и членове на птицевъдните дружества и клубове 40 лева.

Обявления и реклами се приематъ по споразумение.
Всичко, което се отнася до списанието, да се изпраща до
редакцията — Плъвень.
Редакторъ М. Ц. Цоневъ.

СЪДЪРЖАНИЕ:

- 1) Къмъ абонатите и читателите; 2) Раси и методи въ птицевъдството — Хр. Ц. Цоневъ; 3) Храненето на домашните птици — Ат. Узуновъ, агрономъ; 4) Минорката — П. Д. Бубовъ, агрономъ; 5) Грижи за птицевъдството въ Югославия — Ж. Ламбриновъ; 6) Пазаря у насъ и чужбина; 7) Съюзенъ и кооперативенъ животъ.

Къмъ абонатите и читателите.

Поднасяйки брой 8 отъ списанието на своите абонати и читатели, редакционния комитетъ моли най настоятелно, същите да иматъ грижата и въ най-скоро време, съ пощенски записъ или препоръчано писмо да изпратятъ абонамента си до редакцията въ Плъвень.

Нека всички неиздължили се още абонати побързатъ съ ликвидиране задължението си къмъ редакцията, защото скоро наближава навършването на първата годишнина, а за продължение излизането, съ необходими сръдства.

Презъ този месецъ, всички добри птицевъди съ длъжни да приематъ масово записване на абонати и проагитиране на птицевъдната идея.

Дружествата и клубовете се умоляватъ въ най-скоро време да изпратятъ списъците на абонатите ведно съ сумите отъ абонамента.

РЕДАКЦИОННИЯ КОМИТЕТЪ.

Хр. Ц. Цоневъ.

Раси и методи въ птицевъдството.

„Нѣма по-глухъ отъ тозъ, който не иска да чуе“, казва една френска поговорка. А ние ще речемъ: „мнозина иматъ очи, но не виждатъ“. Ето въ какво положение се намиратъ мнозина, които боравятъ съ стопанска работа. — Тия мисли ни дойдоха, когато четохме, нѣгде, за причинитѣ, поради които птицевъдството у насъ е още на такова низко стъпало, и е далекъ отъ положението въ което би трѣбвало да бѫде.

При тази сравнително голѣма площъ ние имаме само около 8 милиона птици, а 3 пъти по малката Белгия има вече 20 милиона птици и изнася много повече яйца отъ насъ, сѫщо и Дания.

И въпрѣки, че България е чисто земедѣлска страна, прогресътъ въ птицевъдството е почти никаквъ, въпрѣки, че споредъ нѣкои, мѣстните кокошки имали превъзходни и незаменими качества ...

Ние българитѣ не обичаме да гледаме нѣщата въ лицето, за да се корегираме и поучимъ.

Вѣрно е, наистина, че България е една чисто земедѣлска страна, обаче липсва методъ у населението, то тъне въ тѣмнината и рутина; то не следва съветитѣ, нито на агронома, нито на ветеринара.

А изостави ли то старитѣ и рутинни начини на отглеждане птици; разбере ли населението, че не е достатъчно да се каже, че тази или онази раса е най-добра, та да се смѣта за такова, разбере ли се, че въ тая областъ шовинизъма и патриотизъма е вреденъ, ще имаме съвсемъ други резултати отколкото сѫ днешнитѣ.

Вѣрно е, че и ние имаме отлични вариетети отъ мѣстни кокошки. За съжаление тѣ не сѫ обстойно и строго изпитани въ всѣко отношение, а затова сѫ нужни, и време и срѣдства и систематична и упорита работа.

Желаемъ ли да подобримъ нашето птицевъдство трѣбва, преди да вземемъ какви да сѫ други мѣрки, да възприемъ раситѣ и методитѣ, които осигуриха успѣха на птицевъдството въ другитѣ дѣржави.

Мислите ли, че Дания, която всички сочатъ за примѣръ (безъ да я следватъ), която дѣржи първо мѣсто като производителка на яйца, се е задоволила да отглежда само мѣстните раси и то по начини и методи останали отъ прадѣдитѣ? Ако това бѣ така, никога малката Дания не би заемала това първенствующе мѣсто! Нека последваме примѣра ѝ.

Нѣма мѣстна раса, въ коя да е дѣржава, която да се експлоатира повсемѣстно въ цѣлата страна.

Птицевъдци,

ЗА КОКОШКИТЕ ВИ пушчаме въ продажба първата партида съвършено прѣсно **костено-меско мляно брашно**, приготвено по най усъвършенствуванъ и наученъ начинъ, въ собствената ни, специално за целта, фабрична инсталация, първа по рода си въ България. Брашното е стерелизирано при висока температура и много добре препарирano, за да не ферментира и се разваля. То представлява истинска азотна фосфатна животинска храна за домашните птици, а не отрова или животински торъ, каквито сѫ утайки отъ туткаленото производство и вмирисаните вкиснати остатъци отъ консервените фабрики.

Нашето костено месно брашно съдържа въ изобилие азотни, фосфатни, белтъчни, маслени вещества и варъ. Прибавено му е достатъчно Ferum Oxidatum Saharat (желъзна захаръ) и Phosphorsauerer Kalk (фосфорно кисела варъ), поради което е най-силната азотна храна за кокошките и единствено най-ефикасно средство за насърдчение на сливостта у домашните птици, главно презъ зимата, обстоятелство доказано многократно отъ науката и специалистите птицевъдци.

Ако храните кокошките си само съ зърнена храна, тѣ никога нѣма да оправдаятъ разходитъ по тѣхъ, колкото породисти да сѫ, защото зърнените храни съдържатъ повече въглехидрати и скорбелени вещества, отъ които се образуватъ само желтъците и много малко бѣлтъци. Поради това на много места въ България породистите кокошки не носят редовно и задоволително. Допълнена храната съ елементите на костено месното брашно, което се употребява въ минимално количество, 20—30 грама на глава, дава на кокошките необходимите материли за ежедневното и редовно образуване на яйцето и зимно време.

Хранени редовно кокошките съ нашето препарирano костено брашно, организма имъ се усилва, добиватъ апетитъ за използване най простата и евтина храна. Топло имъ е на всѣкїдже, не чувствува студовете и лѣко и безъ жертви понасяятъ случайните болести.

Всѣки просвѣтенъ птицевъдецъ, който отглежда кокошки не за луксъ, а за яйца — за доходъ, трѣбва, обезателно, да подхранва птиците си съ нашето специално костено месно брашно, особено презъ зимата.

Опаковано въ пломбирани пакети отъ по единъ килограмъ по цена 30 лева включително пощенските и други разноски, а торбички по 25 килограма по 20 лв. килограма франко склада ни изпраща

Парашкевъ Пенчевъ с. д.—Плѣвенъ.

Търсимъ представители за всѣко село и градъ при специални цени, като ги снабдяваме безплатно съ художественъ рекламенъ материалъ.

LUNGBPUM

Единствените раси, които могат да се отглеждат за носене яйца, това са международните раси, известни на всички.

Да вземем напримър България Легхорна, която споредът наше е най-добрата от всички, да не кажем единствена, която трябва да развъждаме, ако искаме доходъ.

Казват Американска Легхорна. Произхода ѝ обаче е от Италия, т. е., тя има две отечества. Но Австралия има също България Легхорна, която макар по произходът от Италия, няма нищо общо със американската Легхорна, освенът цвѣтът и носимостта. Английските Легхорни също са няшо специално. И при все това тя е една международна раса.

Легхорната се аклиматизира на всичките, расте бърже, не губи нигде своите качества на силна носачка, ако се отглежда разумно. Има по свѣта цѣли стопанства експлоатиращи изключително България Легхорна. Где са птицевъдните стопанства, експлоатиращи само нѣкоя мѣстна раса, вънът отъ родното ѝ място? Па даже и въ родното ѝ място или област?

Освенът това въ никое селско стопанство не се прави подборъ; той за сега и за дълги години не може да се очаква въ нашите земедѣлски стопанства.

Ние ржкоплескаме искрено на тия българи, които предано се мѫчат да изтъкнатъ качествата на нашата мѣстна кокошка. Но ние сме съмѣтаме, че тѣ също на кривъ пътъ, пре-небрегвайки високите и ценни качества на България Легхорна, най-доходната кокошка, подходяща за индустритално птицевъдство.

По-добре би било да се предадемъ съ меракъ на отглеждането на България Лагхорна, като не представаме да правимъ строгъ подборъ, и да изтъкнемъ чрезъ добититъ резултати превъзходството на тая любимка на птицевъда и победителката на всички международни конкурси!

Ние не се съмняваме, че единъ день, нашата мѣстна кокошка ще стане и надмине по носливостъ България Легхорна. Но това ще стане следъ дългогодишъ строгъ подборъ, който държавата сама може и е длъжна на направи. Това е вѣрно за всички мѣстни раси и държави. Поне така мислятъ, най-видните авторитети и специалисти въ тая област.

Само членовете на птицевъдните дружества, ще се ползватъ съ предимство при раздаване на разплоденъ материалъ отъ държавните стопанства! За това по-скоро образувайте птицевъдно д-во въ вашето поселище!

Ат. Узуновъ — агрономъ.

Храненето на домашните птици.

Никое живо същество не може да живее само съвъздухъ, свѣтлина и топлина. За поддържане на неговия живот сѫ нуждни още вещества отъ най-разнообразенъ видъ, като напр. зърна, червей, разни отпадъци и пр., които ние наричаме съ общо име *храна*.

Изхранването на кокошките въ село не е така трудно, защото голѣма част отъ своята храна тѣ сами намиратъ изъ двора, торището, овошната градина и близките ниви. Това е естествената храна за птиците, която обаче презъ зимните месеци се значително намалява.

Съ ввеждането на новите модерни и необходими за интензивното птицевъдство кокошарници, ние ограничаваме нашите птици въ движението имъ на просторъ, ако не напълно, то до голѣма степень и за да имаме доходи отъ тѣхъ, то ние трѣбва да ги хранимъ редовно и по единъ разуменъ начинъ.

Храненето на птиците трѣбва да има на първо място за цель запазването на тѣхното здраве. Каква полза бихме имали, ако хранимъ птиците съ голѣми количества отъ една храна, която не е питателна и тѣ неохотно ядатъ. Най-евтина и най-добра храна е онази, която поддържа здравето на животните, подбужда растежа и развитието на скелета у малките пилета, подтиква честото снасяне на голѣми и тежки яйца отъ възрастните животни и отъ която най-после животните за угояване въ късо време натрупватъ много месо и мазнини. Практиката е установила, че тѣзи множества и разнообразни цели само тогава се постигатъ напълно, когато храната за птиците се състои отъ разнообразни хранителни средства. Въ това отношение съ птиците е сѫщото, както и съ човѣка, който търси честа промѣна на ежедневната си храна.

Най-добрата храна за птиците е тази, която се приближава до тѣхната естествена такава. При избора на храната за кокошките, трѣбва да използваме нашите наблюдения върху самите животни, когато си търсятъ храната по полето, градината, ливадите, водата и пр., трева, бурени, тѣхните семена, листа, цветя, червеи, бръмбари, охлюви, риби, както и пѣсъчни зърнца, камъчета и пр. нищо не се изоставя отъ птиците.

Едно е обаче за забелязване, че гъските търсятъ растения и тѣхните отпадъци, а кокошките, патиците и пуйките освенъ тѣхъ търсятъ и по-малки животни. За това гъските се наричатъ растениедни, а другите птици всеядни, което обстоятелство е отъ голѣмо значение.

Ако наблюдаваме птиците въ свободната природа, то ще забележимъ какъ тѣ усърдно търсятъ своята храна т. е.

винаги иматъ апетитъ. Този апетитъ е следствие постоянното движение и практическото устройство на храносмилателния апаратъ, който бърже и добре смила храната.

Понеже числото на храните е твърде голъмо, то за по-голяма прегледност ще ги подраздѣлимъ въ петъ групи, а именно:

- 1) Зелена храна и съно.
- 2) Цвекло и картофи.
- 3) Зърнена храна.
- 4) Фабрични отпадъци.
- 5) Храни отъ животински произходъ.

Зелената храна е отъ голъмо значение при хранене на птиците. Тукъ спадатъ всички зелени части отъ растения, които растатъ изъ градините, полето, ливадите, гората и водата. Добра зелена храна представляватъ сладките тръби, детелините, люцерната и инкарнатката, зелениятъ овесъ, ржъ, фий, спанакъ, разните салати, цвекловите листа, зелевите перата отъ лука, разните бурени, копривата и пр.

Всички зелени храни се ядатъ лакомо отъ птиците и сѫ много хранителни, особено докато сѫ още млади т. е. още не цъвнали. Тя действува благотворно върху здравето на животните. Съ няя се подпомага образуването на кръвъ и на храносмилателните процеси. Освенъ това зелената храна влияе благоприятно върху носливостта и апетита на животното. Съ своето съдържание на желъзни съединения тя влияе сѫщо така благоприятно върху цвѣта на желътъка. При отглеждането на малките пилета зелената храна е незамѣнима. Поради добрите качества на зелената храна тя тръбва да седи въ неограничено количество на разположение на животните отъ ранна пролѣт до кѫсна есень. Това се постига, като дадемъ възможност на птиците свободно да се движатъ по ливади, пасбища, ниви и др., обрасли съ тръба мѣста. Кѫдете това е невъзможно, тѣ тогава стопанинътъ тръбва да прибѣгне до застѣването на известно пространство отъ двора напр. съ люцерна.

Съното служи зимно време да замени зелената храна. Особено ценно е люцерновото, детелиново, фиево и еспарзетовото съно. Листата на тѣзи растения, които се лесно оронватъ при товаренето на тѣхното съно, тръбва да се събиратъ и забѣркани къмъ останалата храна да се даватъ на птиците. Добро ливадно съно сѫщо се употребява за храна презъ зимата. Съното влияе добре особено върху стомаха и работата на червата. То съдържа голъмъ процентъ минерални вещества, които играятъ голъма роля въ живота на всички живи сѫщества. При птиците тѣ сѫ особено нуждни за образуването на яйцето. Изсушена коприва и по малко прибавена къмъ всекидневната дажба подбужда носливостта особено презъ зимните мѣсеси.

Изхранването на зелената храна става, като се нарежи съ единъ остъръ ножъ на ситни частици. Това важи особено

но при храненето на малките пилета. Наръзаното сънно се прибавя къмъ останалата храна напр. трици, които се за бъркватъ. Замръзнала зелена храна никога да се не дава на птиците, защото е вредна за тѣхното здраве.

Кръмното и захарно цвекло, морковите и др. сѫ сочна храна, която има същото добро влияние, както зелената и която презъ зимните месеци въ никое съ птицевъдство занимавашо се стопанство не тръбва да липсва. Сочните храни сѫ лесно приемливи, ядатъ се охотно и сѫ също лесно смилаеми.

Също и картофите сѫ една отлична храна за птиците, но въ настъ тѣ нѣматъ още това значение, което сѫ придобили въ другите страни.

Цвеклата при изхранването имъ се поставяятъ забити на колче, за да се даде възможност на птиците повече да се движатъ.

Зърнените храни сѫ питателна и удобна за съхранение храна. Съ малки изключения тѣ се ядатъ охотно отъ птиците. Тукъ спадатъ пшеницата, овесътъ, ечмикътъ, царевицата и просото. Зърната иматъ различенъ съставъ и вследствие на това оказватъ и различно влияние въ организма на животното. Поради различията имъ съставъ тѣ тръбва правилно да се редуватъ въ дневните дажби. Така напр. презъ лѣтото на кокошките носачки се дава жито и ечмикъ, а презъ зимата и при смѣняването на перата — овесъ и царевица. За угояване пригодни сѫ царевицата, ечмикъ и овесътъ. Просото и пшеницата сѫ също така отлична храна при отглеждането на малките пилета.

Значение при храненето на птиците иматъ и слънчогледътъ, ленътъ и конопътъ. Тѣхните семена сѫ много богати на мазнини и бѣлтъчи, но сѫ скъпки. Къмъ останалата храна тѣ се прибавятъ въ малки количества. Конопеното семе е добро подбудително средство на носливостта и се дава още и при смѣняване на перата.

Зърнената храна се дава цѣла или пъкъ на ярма „Цѣлитъ“ зърна се смилятъ така и за това се даватъ при вечерната храна. Къмъ ярмата и брашното се примѣсва наръзаното сънно, зелената храна или сънните отпадаци (листа отъ люцерна, детелина, фий и пр.).

Никога не се даватъ смѣсено жито съ ечмикъ, овесъ и др., защото птиците търсятъ най-вкусните за тѣхъ зърна, а другите ги изоставятъ; днесъ се дава жито, утре ечмикъ, други денъ царевица и така нататъкъ.

Отъ фабричните отпадаци сѫ най-важни тия отъ мелниците и маслобойните. Това сѫ трици, паспалъ и кюспетата, които сѫ богати на бѣлтъчини и мазнини. Най-добри сѫ пшеничните трици, понеже подпомагатъ храносмилането.

Кюспетата съдържатъ също едно значително количество мазнини и всичките бѣлтъчини отъ маслодайните семена,

като прибавка въ малки количества сѫ една отлична храна презъ зимата.

Кюспетата се прибавята начукани или смлени на брашно къмъ трицитетъ, които предварително се попарватъ съ гореща вода.

Къмъ хранитѣ отъ животински произходъ спадатъ: кухненските отпадаци, тия отъ касапниците, скотбойните, прѣсната кръвь и прѣсните долнокачествени риби. Тукъ сѫщо се числятъ месното и рибено брашно, които сѫ отпадъци отъ консервената индустрия.

Особенно ценна храна и незамѣнима за носачки и млади животни е костената ярма и брашно, които се получаватъ чрезъ смилане на костите съ специална машина. Такова брашно се продава отъ консервената фабрика въ Ст-Загора. Особено ценно е брашното, получено отъ по-прѣсни кокали.

Всички тѣзи хани отъ животински произходъ сѫ богати на бѣлтъчини и мазнини, а костеното брашно на минерални вещества.

Тѣ се даватъ въ малки количества отъ 5 до 15 грама на животно на денъ.

Отъ начина на приготвление на храната за птиците, можемъ да направимъ следното подраздѣление: мека и зърнена храна.

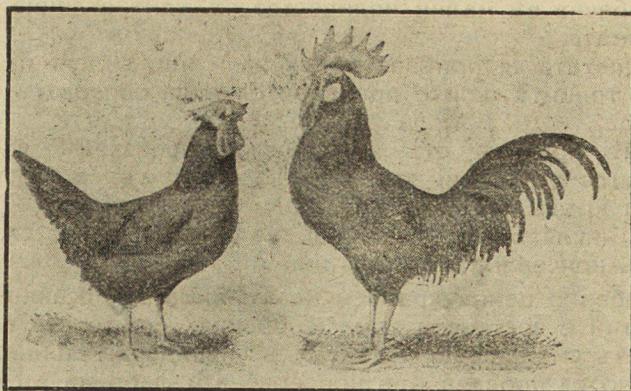
Къмъ първата група спадатъ всички ония, които се забъркватъ на гѣста каша. Трицитетъ и ярмата се попарватъ съ гореща вода, а къмъ тѣхъ се прибавята нарѣзаната зелена храна, костеното брашно, месното и рибено брашно и малко соль. Презъ зимата тази смѣсица се дава още въ топло състояние, а презъ лѣтото изстинала.

Който по този начинъ правилно приготвя меката храна и се стреми да създаде разнообразие съ разните хранителни срѣдства въ ежедневната дажба на птиците, то той хани правилно и евтино.

П. Д. Бубовъ — агрономъ

Минорката.

Минорката или *gallus dom. mediteraneus* наричана още и кокошката съ червено лице е отъ испанско произхождение. Споредъ една английска класификация, тази кокошка е била принесена презъ 1835 година отъ испанския срѣдиземноморски островъ Минорка въ югозападна Англия, кѫдето е извѣршено впоследствие нейното облагородяване и отъ тамъ пренесена въ другите страни. Името на острова е останало името на тази раса.

Черна Минорка.

Минорката се отличава със своята продълговата, силна и хубава снажна фигура. Гърдите ѝ също широко изпъкнали напредът а задната част на тѣлото масивна и изпълнена. Лицето ѝ е червено на което виждаме голъмия и червенъ прости гребенъ, голъмитъ елесообразни бѣли обеци. Шията е дълга и силно развита. Краката също голи, гладки и разтворени а опашката дълга и красиво оперена. Тежината на петеля е $3\frac{1}{2}$ — 4 а на кокошката $2\frac{1}{2}$ — 3 кгр. и повече. Минорката изобщо е най-тежката и най-силната отъ всички испански раси. Отначало нейната вънкашностъ е била почти сжшата, като тази на мѣстната испанска кокошка. Въ последствие, когато е била кръстосана съ Лангшана се е получиль сжщия типъ, строенъ, снаженъ на Минорката, който ние днесъ познаваме и отвъждаме. И за това, за да можемъ да запазимъ добритъ и стопанско полезнитъ качества на Минорката ние не бива да я пресилваме въ отвъжданието, като се стремимъ да създаваме отъ нея по-красивъ видъ, или да уголъмяваме гребенътъ и пр., защото това се отразява зле на нейната носливостъ.

Нека не се забравя, че кокошки, съ тѣсно развити единъ до другъ крака, които въ прешленитъ се доближаватъ въ форма на буква X и иматъ тѣсни гърди, малка опашка не същ за разплодъ. И като се има предъ видъ, че Минорката се развърза въ странство въ две различни направления — едното заради вънкашния ѝ видъ, а другото за стопанските ѝ качества, трѣбва да бѫдемъ особено внимателни при купуване на сжшата отъ странство, за да не се отчаемъ отъ тази раса.

Оперението на Минорката е гладко, прибрано и здраво прилегнало. Съществуватъ три цвѣта на оперението ѝ: Черна Минорка — която е най-старата и най-широко раз-

пространена вариация, Нейното оперение е черно съ мазенъ металически зеленикавъ оттенъкъ. Клюната е лъскаво-черна и съ по-свѣтъль връхъ. Краката заедно съ прѣститѣ сѫ почти черни, а само при по-старите птици сини или синьо-черни. Очите ѝ сѫ тъмно кафяви съ малко по-тъменъ отъ личецето кръгъ около последнитѣ.

Бѣла Минорка — цвѣтът на оперението е чисто бѣлъ съ сребъренъ отенъкъ. Клюната, краката и прѣститѣ сѫщо бѣли. Най-рѣдко разпространената Минорка е тази, която има ястребиченъ цвѣтъ на перушина.

Минорката заслужава да се отглежда не само за това че е красива кокошка, но и за това, че тя е една действително стопанска полезна кокоша раса. Ако ние успѣемъ да я запазимъ отъ израждане, тя може да се пречисли къмъ една отъ най-препоръчителните раси. Отглеждана на свобода, при достатъчно място за разходка и търсене на храна, тя е доста прилежна и добра търсачка на храната си. Въ този случай птицевъдъ бива предостатъчно възнаграденъ отъ нея, защото тя ще му снесе отъ 130/180 тежки и едри бѣли яйца, чито тежина се движи отъ 60—70 дори до 80 грама. Позната рекордна носливост на Минорката е 200 яйца годишно. Младите ярки, добре отглеждани се развиватъ бѣже и въ ранна есень започватъ да пронасятъ. Добра зимна носачка е особено, когато курника е запазенъ отъ вѣтрове и течения, но въпрѣки това, ние не можемъ да я причислимъ къмъ зимните носачки. Поради снажното устройство на тѣлото ѝ, тя е доста месиста и месото ѝ е много вкусно. Бѣлите Минорки се отглеждатъ като кокошки за месо.

Пиленцата сѫ едри, здрави и весели. Развиватъ се бѣже и безъ трудности. Оперяватъ се сѫщо така лесно. Минорката е доста пригодна за развъждане въ градовете на ограничено пространство. Тя обаче е много по-пригодна за отглеждане на село на свобода, по-скоро, кѫдето може съвсемъ безпрепятствено да си търси храната и тогава дохода отъ нея безспорно е много по-голѣмъ. Мнозина птицевъдци я поставятъ и предпочитатъ предъ Италиянката, като по-полезна и доходна отъ нея. Единътъ отъ най-голѣмите и недостатъци на Минорката е този, че зиме, отдѣлните части на главата измръзватъ отъ студа. Но на този ѝ недостатъкъ се намира лесно цѣръ. Не е мътничка; много редко се разклопва и това не трае продължително. Въпрѣки всичко Минорката представлява отличенъ материалъ за кръстосване съ другите раси, а така сѫщо и съ мястната кокошка, съ цѣль да подобримъ последните и увеличимъ тѣхната носливост.

Неиздѣлжилитѣ се още абонати се умоляватъ да изпратятъ абонамента си за I-та годишнина най-късно до 10 декември.

Ж. Ламбриновъ

Грижи за птицевъдството въ Югославия.

У насъ за голъмо съжаление, все още се мисли, че отглеждането на домашните птици е „женска работа“ и за това птицевъдството още не е удостоено съ припадающий му се интересъ. Въ почти всички западноевропейски културни страни, а особено въ Америка, стопанското и търговско значение на тази отрасъл е много добре разбрана и преценена. Тамъ ние ще видимъ, че съ птицевъдството се занимава не само селско-земедѣлското население, но и една голъма част отъ интелегенцията, а това безспорно има и свойтъ чувствителни резултати. Благодарение на този интересъ и внимание въ повечето отъ тия държави днесъ за днешъ птицевъдството стои на завидно място, яйчарската търговия, или по-скоро казано, търговията съ продукти отъ птицевъдството заема първенствующе място въ износния търговски балансъ, а въ нѣкои отъ тѣхъ, както малката Дания и индустриялна Белгия птицевъдството съставлява единъ отъ главнитъ поминъци на населението.

Отъ известно време и нашата съседка Югославия, започна много сериозно да се отнася къмъ тази отрасъл, къмъ нейното поощрение и особенно къмъ благоприятствуването на износа на артикулътъ отъ птицевъдството. Защото както птицевъдството, така и износа на яйца въ тази страна играятъ голъма роля въ народното и стопанство и представляватъ значителенъ активъ въ Югославянския експортъ.

И благодарение на този интересъ отъ страна на държавата, общественици и пр. птицевъдното движение въ Югославия се много бѣрже и разумно развива. Презъ това лѣто, сдружениитъ птицевъди предявиха редица искания, съ които се целеше подобренето на тази отрасъл и съ това увелечение производството на яйца. За да у служи както на тѣхъ, а така сѫщо и на народното стопанство, Министерството на Земедѣлието е удобрило исканията на птицевъдитъ и въ сѫщото отъ специална комисия се изработи законопроекта за поощрение на птицевъдството. Сѫщиятъ се състои отъ 15 члена. Въ понятието дом. птици се включватъ кокошки, гжски и пуйки. За да стане по-ясно на читателя, какъ се развива птицевъдната политика въ тази страна, ние ще постараємъ да дадемъ едно резюме на всички ония мѣри и срѣдства, които този законопроектъ предвижда.

1. Въ всѣки окрѣгъ или по-голъма околия ще се уреди една птицевъдна станция, преди всичко въ стопанствата на държавнитъ училища, скотовъдни станции, монастири и общински стопанства. Управлението на тия птицевъдни стан-

ции принадлежатъ на най-близките земедѣлски органи, като на управителя на станцията се предвижда месечна заплата.

2. Задачите на тѣзи птицевъдни станции сѫ: *Подборъ на мѣстните кокошки и кръстосването имъ съ чуждестранни породи.* Развъдните цели сѫ: увеличение годишната ношливостъ, увеличение теглото на яйцето, а така сѫщо и неговото качественно подобреие, проследяване здравослоността на птиците, подобреие качествеността на месото и перушина. Освенъ горните станции предвижда се да се основаватъ и птицевъдни кооперации, които ще работятъ по програмата и наставленията на държавната птицевъдна станция въ сѫщия окръгъ. На тѣзи сдружения ще се дадатъ различни привилегии и то най-главно при разпределение на птиците, уредитъ и пр.

3. Доброволни и спомагателни органи на птицевъдните станции сѫ: учителите чиновницитѣ отъ държавните и общински учреждения, членовете на птицевъдните дружества, скотовъдни кооперации, сдружения и Ж. П. чиновници. На тѣзи лица държавата ще раздаде разплоденъ материјалъ съ задължение, че сѫщото количество птици отъ същата порода, следъ определено време ще трѣба да повърнатъ на държавата. За изпълнение на тия задължения има предвидени доста строги санкции.

4. Друга точка отъ законопроекта съдѣржа и нареддания относно пропагандата за подобреие на птицевъдството. За тази целъ отъ Министерството на Земедѣлието и автономните учреждения ще се уреждатъ птицевъдни изложби на които най-хубавите и полезни птици ще се въз награждаватъ парично. Земедѣлските училища ще иматъ въ програмата си и основно изучаване на птицевъдството. Други срѣдства на Министерството, които се предвиждатъ, все за подобренние на птицевъдството сѫ: издаване и печатане на книги, брошюри, хвърчащи листови и уреждане на сказки и конференции, а така сѫщо и нагледно демонстриране на птицевъдството чрезъ филми.

5. Одѣленъ членъ предписва на Ж. П. администрация да даде блатоприятствена тарифа за превоза на птици и яйца за разплодъ.

6. Въ отдѣла скотовъдство при министерството на земедѣлието ще се учреди особено отдѣление за птицевъдството съ единъ инспекторъ.

За прокарване на всички тия мѣроприятия, законопреката предвижда основаването на единъ фондъ, който се дава на разпореждане и ползване на това министерство и автономните учреждания. Въ полза на този фондъ, между другите източници, личи и тексата която ще се събира при износа на яйца отъ 1 златенъ динаръ на 1000 кгр. бруто. При разпределение на този фондъ ще се предпочитатъ първомъ: исканията на птицевъдните стации, на развъдните такива и

експортъоритѣ. Това разпределение ще се повърни на особенна комисия, състояща се отъ представител на министерството на земедѣлието, вещи лица и представители на птицевъдните сдружения и кооперации. Този законопроектъ е вече намѣрилъ единодушното удобрение както отъ страна на министерството, така също и отъ съюза на експортъоритѣ.

Предавайки бѣгло, старанията, които нашите съседи употребяватъ за засилване на тази стопанска отрасъль, ние не можемъ освенъ съ скрѣбъ да констатираме, че много малко се прави у насъ въ това отношение, въпрѣки най-изгодните естествени условия и възможности, които сѫществуватъ и не умѣемъ да използваме.

Прочее повече грижи и внимание къмъ родното птицевъдство, което е единъ неизчерпаемъ изворъ на богатство, който може да се използва съ малко трудъ и срѣдства.

София, 24. X. 1928 год.

Пазаря у насъ и чужбина.

ЯЙЦА. Носенето на кокошкитѣ почти въ всички производителни центрове намалѣ до минимумъ. Поради това цената на яйцата отъ срѣдата на м. ноемврий достигна най-високия пунктъ на покачване. Презъ този периодъ отъ време, цената на яйцата въ по-голѣмитѣ центрове, като Плевенъ, Левски, Павликени, Гор. Орѣховица и др. се движи между 3·40—3·60 за парче — оригинална стока. Въ южна България и тамъ кждѣто стоката е по-дребна цената е съ 15—20 ст. по низка.

ПТИЦИ. Поради това, че на европейския консумативенъ пазаръ, пристиганията на птици отъ другаде намалѣ, у насъ напоследъкъ се забелязва едно раздвижване въ търсенето на птицитѣ за износъ, което особено проличава по Б. Д. Ж. станции, кждето се съсрѣдоточаватъ покупкитѣ. Главни експортъри на птици си оставатъ пакъ Итalo Българското Д.-во.

СТРАНСТВО. Пазаря на яйца почти въ всички импортни центрове е тихъ, терсенето на пресни яйца е много слабо, защото импортъоритѣ бѣрзатъ съ пласирането на собственитѣ си стоки отъ хладилницитѣ. Ето защо днесъ съ голѣма трудность може да се продаде пресна българска стока до 220—225 шв. франка франко вагонъ германска граница. За хубави и ламбирани консервиирани яйца се добива 195—200 франка на каса отъ 1440 парчета.

Съюзенъ и кооперативенъ животъ.

Съобщение на управителния съветъ.

Дружествата и клубовете, които още не сѫ отговорили на окръжните № № 1, 2, и не сѫ изпратили исканите въ тъхъ сведения до управителния съветъ, се умоляватъ да сторятъ това въ най скоро време, защото предстои II-я конгресъ на птицевъдите.

Птицевъдната изложба.

Въ недѣля въ Царския манежъ — София се откри първата изложба на птицевъдите отъ софийския окръгъ, устроена отъ Софийското д-во „Птица“ подъ покровителството на Министерството на земедѣлието.

Следъ водосвета, министрътъ на земедѣлието г-нъ Христовъ въ кратка но съдѣржателна, речь изтъкна голѣмото значение на птицевъдството за стопанското издигане на България и значението на изложбата.

Г-нъ министрътъ подчертъ значението на модерното птицевъдство въ яйчарската ни търговия, чийто износъ може да направи българския левъ устойчивъ, защото износътъ на яйца и птици въ последните години е достигналъ почти до единъ милиардъ лева. Модернизирането на нашето птицевъдство ще увеличи производството на яйцата и тъ ще взематъ първото място въ нашия износъ, който пъкъ отъ своя страна ще донесе и благосъстояние на производителите, които съ малко трудъ ще иматъ добри резултати. Той обръна вниманието и върху нашата мястна кокошка, която ако се постави при по добри и модерни условия на живене и храна, ще ни даде много добри резултати каквито сѫ константириани при опитите въ държавните и нѣкои частни стопанства. Тамъ е била достигната носливост отъ 100 до 120 яйца, а не липсвали и екземпляри съ по-голѣма носливостъ.

Той поздрави птицевъдните дружества и клубове за тѣхната благородна и народополезна работа, като пропагандатори на народното птицевъдство и откри изложбата.

При молебна личеха представителите на Н. В. Царя г-нъ полковникъ Пановъ, министра на просвѣщението г-нъ Найденовъ, представители на търговската камара, общината, главните секретари на министерството на земедѣлието и просвѣщението, много народни представители и др. официални лица.

Презъ цѣлятъ денъ манежътъ бе пъленъ отъ любители и интересуващи се граждани.

Презъ траенето на изложбата манежътъ бѣ постоянно препълненъ отъ любители и интересуващи се отъ София и провинцията чиито брой надвишаваше цифрата 20,000. Поради желанието и голѣмия интересъ отъ страна на публиката изложбата се продължи още единъ денъ.

На втория ден, сл. обѣдъ Н. В. Царьтъ посети изложбата, отъ кѫдето, следъ като е прекаралъ цель часть, я напусналъ съ много добри впечатления, останалъ пре-много доволенъ отъ виденото. Негово Величество подари за фонда 1000 лева.

Въ недѣля 18 того г-нъ Министеръ Д. Христовъ откри лично I-та птицевъдна изложба въ София. Снимката представлява момента, когато сѫщия произнася речта си при откриването.

Въ следния брой ще дадемъ едно подробно изложение за I-та сл. войната изложба отъ г-нъ професоръ Хлѣбаровъ, единъ отъ главните виновници и инициатори за сѫщата.

Птицевъдна конференция въ София.

На втория ден на изложбата въ понедѣлникъ на 19 того, се състоя конференцията на всички птицевъдни д-ва и клубове въ страната, Присъствуваха делегати отъ следните д-ва, София, Плѣвенъ, Русе, Търново, Г.-Орѣховица, Б.-Слатина, Орѣхово, Пловдивъ, Ст.-Загора, Шуменъ, Перникъ и пр. Съ нѣколко думи председателя на съюза г. професоръ Хлѣбаровъ откри конференцията, следъ което се избра съ пълно единодушие за председателствующъ г. Габровски.

На конференцията се разгледаха следните по-сѫществени въпроси.

1) Г-нъ М. Цоневъ, докладва правилника за бѫща изложби на Б. П Съюзъ, който бѣ изслушанъ съ внимание отъ г-да делегатите, които решиха, проекто-правилника да се пре-гледа и удобри отъ управителния съветъ на Б. П. Съюзъ.

2) По бѫща съюзна дейност се взеха следните по-важни решения:

а) Да се иска отъ министерството на земедѣлието и държавните имоти щото, членовете на Б. П. Съюзъ, да бѫдатъ предпочтани, при раздаване на расовъ материалъ и яйца.

2) Да се замоли сѫщото, за вземане на осезателни мѣрки противъ разнитѣ епизотии, които годишно унищожаватъ хиляди домашни птици.

3) Дружествата и клубоветѣ да употребятъ всички усилия, за масовото разпространение на съюзния органъ, между производителното население.

Следъ конференцията една комисия биде най-любезно приета и изслушана отъ г-нъ министра Д. Христовъ, който пожела сѫщата да се яви при него съ едно подробно изложение отъ страна на Б. П. Съюзъ, и ще направи всичко възможно за преуспѣване и реализиране на задачите на нашия съюзъ, а съ това и на стопанска България.

Конференцията се закри отъ най-стария птицевъдъ г-нъ Габровски.

Събрание на управителния съветъ.

Вечеръта, следъ конференцията, упр. съветъ има заседание въ което се избра една комисия, която да изработи въ формата на изложение всички искания на българския птицевъденъ съюзъ и го поднесе на г-нъ Министра.

Нови образувани птицевъдни д-ва.

Следъ дълга и подготвителна работа въ гр. Шуменъ се основа на 10 ноемврий т. г. птицевъдно д-во. Сѫщето има за цель да уреди свое стопанство, отъ кѫдето ще снабдява своите членове съ яйца и птици, като сѫщевремено имъ дава съвети по отглеждане на сѫщите. Въ настоятелството на д-вото влизатъ: председатель: д-ръ Геровъ, подпредседатель: Ст. Енчевъ, членове: Шахпазовъ и В. Беделевъ; контрол. комисия: Радевъ.

Пожелаваме му успехъ!

На 1 ноемврий т. г. въ гр. Търново се основа птицевъдно д-во, съ седалище Търното и районъ търновска окolia. На учредително събрание биоха избрани: председатель: Александър Ст. Пенчевъ, подпредседатель: Илия Христовъ и секретарь-касиеръ: Христо П. Янковъ; за контроленъ съветъ: Хараламби С. Бончевъ и Павелъ З. Дойчевъ.

Съюза на търговците за яйца и птици отпусна помощъ отъ 5000 лв., за раздаване премии на проявили се на изложбата изложители.

Адреси,

На птицевъди, отъ които интересуващите се любители и птицевъди, могатъ да си доставятъ презъ предстоящия сезонъ яйца отъ подбрани и расови птици за лупене.

Въ този отдѣлъ всички членове на птицевъдните д-ва, клубове и кооперации, а така сѫщо и абонати ще се ползватъ на безплатно и едно кратко публикуване.

Бѣли Легхорни:

Тодоръ Алексиевъ — чифликчия — Плѣвенъ	
Д-ръ Юр. Хайдудовъ	”
Тодоръ Илия Кършигировъ	”
Д-ръ Гим. Игнатовъ	”
Иванъ Добревъ — агрономъ	”
М. Ц. Цоневъ — птицевъдъ	”
Петъръ Ангеловъ — фабрика „Кайлъшка долина“ — Плѣвенъ	
Маринъ Николовъ — фабрика „Младостъ“ — Плѣвенъ.	

Яребични Италианки:

Тодоръ Илия Кършигировъ — Плѣвенъ	
Петъръ Ниновъ — чифликчия „Климентина“ край Плѣвенъ	
М. Ц. Цоневъ — птицевъдъ — Плѣвенъ	
Богданъ Мариновъ — Бул. „Фердинандъ I“, 61 — София	

Плимутрокъ:

Д-ръ Юр. Хайдудовъ — Плѣвенъ	
Птицевъдно д-во, с. Гостиля — орѣховско	
Борисъ Руменрвъ — ул. „Добри Бойниковъ“ — София	
Иванъ Цанковъ — ул. „Маринъ Дриновъ“, 28 — София	

Пекингски патици:

Борисъ Руменовъ — ул. „Добри Войниковъ“ — София	
Братя Семови — с. Трънчовица, никополско	
Д-ръ Юр. Хайдудовъ — Плѣвенъ.	

Черни Минорки:

Спиро Наумовъ — ул. „Черковна“, 48 — София	
Цанко Тодоровъ — чифликчия — Плѣвенъ	

Ротагилендъ (Ротисландъ):

Протоиерей Ив. Стефановъ — Княжево — софийско.	
(Следва).	

Платихте ли си абонамента?